

I bestemmelserne om den centrale post som kommissionsformand foretages der enkelte ændringer. Det indføjes bl.a., at Det Europæiske Råd skal foreslå en kandidat under hensyntagen til Europa-Parlamentets sammensætning og efter passende høringer. Kandidaten skal vælges af Europa-Parlamentet, jf. art. I-27, stk. 1.

Kommissionsformandens beføjelser svarer grundlæggende til den nuværende traktats bestemmelser. Formanden behøver dog ikke som hidtil den samlede Kommissions godkendelse for at anmode et medlem af Kommissionen om at træde tilbage, jf. art. I-27, stk. 3. EU-udenrigsministeren kan kun afskediges af Det Europæiske Råd, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

10.6 EU-udenrigsministeren

En af de væsentligste nydannelser i forfatningstraktaten er introduktionen af et nyt embede som EU-udenrigsminister med henblik på at sikre større sammenhæng og dynamik i EU's optræden udadtil.

EU-udenrigsministeren

- Er fast formand for Udenrigsrådet.
- Er en af Kommissionens næstformænd.
- Varetager EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.
- Sikrer sammenhæng mellem de dele af EU's optræden udadtil, der hører under Kommissionen og de dele, der hører under Rådet.

EU-udenrigsministeren varetager såvel EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik på mandat fra Rådet som Kommissionens eksterne forbindelser. Det svarer til de ansvarsområder, som i dag varetages af den Høje Repræsentant og af kommissæren med ansvar for eksterne forbindelser. EU-udenrigsministeren er derfor blevet kaldt »dobbelt-hattet«.

På flere punkter vil embedet være mere end summen af de to nævnte stillinger. EU-udenrigsministeren får således initiativret inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, jf. art. I-28, stk. 2, og EU-udenrigsministeren bliver fast formand for Udenrigsrådet, jf. art. I-28, stk. 3. EU-udenrigsministeren overtager samtidig en række opgaver inden for den fælles udenrigs-

sikkerhedspolitik, der i dag tilkommer det land, der har formandskabet. EU-udenrigsministeren bistås endvidere af en EU-udenrigstjeneste bestående af tjenestemænd fra medlemslandene, Rådet og Kommissionen, jf. art. III-296, stk. 3. Se nærmere kapitel 6 om EU's optræden udadtil.

I Kommissionen får EU-udenrigsministeren endvidere ansvaret for koordineringen af andre aspekter af EU's optræden udadtil, jf. art. I-28, stk. 4. Det drejer sig om at sikre sammenhæng på områder som handelspolitik, udviklingspolitik og eksterne aspekter af EU's indre politikker.

EU-udenrigsministeren udnævnes med kvalificeret flertal af Det Europæiske Råd og med samtykke fra Kommissionens formand, jf. art. I-28, stk. 1. EU-udenrigsministerens hverv kan bringes til ophør efter samme procedure. Derudover skal EU-udenrigsministeren godkendes og kan afskediges af Europa-Parlamentet sammen med den samlede Kommission, jf. art. I-27, stk. 2, og I-26, stk. 8. Hvis der vedtages et mistillidsvotum til Kommissionen, nedlægger EU-udenrigsministeren dog kun sit hverv i Kommissionen, ikke sit hverv som repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

10.7 EU-Domstolen

Forfatningstraktaten fortsætter Nice-traktatens reform af EU's domstolssystem.

EU-Domstolen har i dag kompetence til at prøve retsakter vedtaget af Rådet og Kommissionen. Efter forfatningstraktaten vil også retsakter vedtaget af Det Europæiske Råd samt retsakter vedtaget af EU's organer, kontorer og agenter kunne prøves af EU-Domstolen, når de pågældende retsakter har retsvirkning over for tredjemand. Se art. III-365.

Private borgere og virksomheder får derudover lettere ved at få prøvet lovligheden af EU's retsakter. Domstolskontrollen vil således omfatte flere retsakter, der berører den enkelte. Se art. II-365. Medlemslandenes nationale parlamenter får også mulighed for at indbringe en eventuel krænkelse af nærhedsprincippet for EU-Domstolen. Se kapitel 5 om nationale parlamenter.

Forfatningstraktaten udstrækker endvidere domstolskontrollen til flere politikområder end tidligere. Inden for retlige og indre anliggender, hvor der i dag gælder særlige domstolsbegrænsninger, får EU-Domstolen således stort set samme kontroladgang som inden for de øvrige dele af traktaten. Særstillingen for den fælles uden-